

Tadeusz J. Horbacz, Jerzy Kmieciński

Bobrowniki, gm. Fabianki, woj.
włocławskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 213-214

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARŁOGI, gm. Rzgów
woj. konińskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca. Finansował WZIR w Koninie. Pierwszy sezon badań, Gródek stożkowaty /XIII-XIV w. /.

Gródek położony jest na północ od wsi, wśród podmokłych łąk doliny Warty, na wschodnim brzegu Strugi Zarzewskiej. Wznosi się on 2 m ponad łąki. Jego średnica wynosi około 31 m, otoczony jest fosą o szerokości 4 m połączoną ze Strugą.

Według informacji właściciela terenu gródka był on znacznie wyższy i został w okresie międzywojennym częściowo zniwelowany, a z uzyskanej ziemi usypano groblę wiodącą do zagrody właściciela.

Zadaniem badań było rozpoznanie stopnia zniszczenia obiektu oraz jego charakteru i chronologii. W tym celu przez środek gródka na osi N-S założono rów sondażowy o wymiarach 32 x 2 m. Między 9 a 20 metrem od strony południowej stwierdzono obecność bliżej nieokreślonego obiektu mieszkalnego-nieckowatej jamy o głębokości 1,6 m. Jej wypełnisko tworzyła czarna ziemia z płatami przepalanej polepy, kamieniami i spalenizną. Poza obiektem obserwowano niezakłócony układ warstw nasypu, złożonych głównie z gliny w południowej części i piasku w północnej. Spoczywały one na warstwie próchnicy pierwotnej, która w partii centralnej gródka była przecięta przez obiekt mieszkalny.

Z jamy uzyskano dużą ilość kości zwierzęcych, ceramiki /m. in. fragment naczynia zoomorficznego/, wyrobów żelaznych /groty bełtów kuszy, zgrzebła, wędzidła, gwoździe, sierpy, półkosek, ostroga, krzesiwo, nóż, klamra do pasa/ oraz kościanych /oprawki, rurka, ornamentowana tarczka/. Materiał ten można wstępnie datować na 2 poł. XIII-XIV w.

Z próchnicy pierwotnej uzyskano niewielką ilość ceramiki wczesno-średniowiecznej.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁCZ STARY, gm. Śmigiel
woj. leszczyńskie
Stanowisko 4

patrz
neolit

BOBROWNIKI, gm. Fabianki
woj. wrocławskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Tadeusz J. Horbacz. Opiekę naukową sprawował doc. dr Jerzy Kmieciński. Finansował Urząd Wojewódzki we Włocławku. Szósty sezon badań. Ruiny zamku z XIV-XVIII w.

Celem prac było wstępne rozpoznanie południowych partii dziedzińca zamkowego, w miejscu tzw. skrzydła południowego. W świetle m. in. protokołów krzyżackich miał znajdować się tam budynek /między wieżą narożną a kuchnią zamkową, lokalizowaną w skrzydle zachodnim/, postawiony przed 1401 r. Na pierwszym piętrze tegoż obiektu B. Schmid, badacz architektury zakonnej i autor pierwszej inwentaryzacji zamku bobrownickiego, hipotetycznie umieszczał kaplicę zamkową.

Wykop nr 8, o wymiarach 10 x 5 m, usytuowano prostopadle do południowego, wewnętrznego muru obwodowego, mniej więcej po środku odległości między reliktem wieży narożnej, a pozostałością ściany wschodniej skrzydła zachodniego. Uchwycono fragment północnej ściany budynku skrzydła południowego 80 /? / cm grubości, wykonanej z cegły oraz takiej samej ścianki, bliżej nieokreślonego, podziału wewnętrznego, grubości około 30 cm. Fasada odsłoniętego obiektu biegła wzdłuż tej samej linii co lico północne muru wieży. Stwierdzono, iż bruk dziedzińca dochodził do samej ściany zabudowania. Wewnątrz natrafiono na pozostałości XVII-XVIII-wiecznej /? / posadzki z płytek ceglanych o wymiarach 19 x 19 x 5 cm, analogicznej do odkrytej w 1980 r. w zabudowaniu skrzydła wschodniego.

W 1982 r. planowane jest poszerzenie płaszczyzny eksploracji celem pełnego rozpoznania obiektu oraz uwarstwień pod brukiem dziedzińca zamkowego.

Uzyskany ruchomy materiał zabytkowy nie odbiega od znajdowanego w latach ubiegłych. Natrafiono na przeszło 1,700 fragmentów naczyń glinianych, ponad 100 przedmiotów metalowych /głównie gwoździ żelaznych/, 4 szelągi z XVII w., około 180 ułamków szkła tafłowego i naczyniowego, przeszło 200 fragmentów kafli itd.

Zabytki i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania będą kontynuowane.

BORÓWEK, gm. Bielawy
woj. skierniewickie

Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorek. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Skierniewicach. Drugi sezon badań. Relikty dworu obronnego /k. XV w. - 1 poł. XVII w. /.